कपालाꣳस्तृतीयसवने । विलोम तद्यज्ञस्य क्रियते । एकादश-कपालानेव प्रातःसवने कुर्य्यात् । एकादशकपालान् माध्यन्दिने सवने । एकादशकपालाꣳस्तृतीयसवने । यज्ञस्य सलोमत्वाय" इति । अत्र पुरोडाशार्थानि यानि कपालानि तेषां वैलक्षण्यं यज्ञस्य विलोमत्वमेकविधत्वं सलोमत्वं तमिमं पक्षद्वयं सूत्रकार आह, अष्टौ पुरोडाशकपालानि एकादश माध्यन्दिने द्वादशस्तृतीयसवने सर्व्वानेकादशकपालाननुसवनमेके समामनन्तीति ॥

पूर्व्ववदत्रापि प्रश्नोत्तराभ्यां पुरोडाशानामिन्द्रदेवताकत्वं दर्शयति । "तदाहुः । यद्वसूनां प्रातःसवनम् । रुद्राणां माध्यन्दिनꣳ सवनम् । विश्वेषां देवानां तृतीयसवनम् । अथ कस्मादेतेषाꣳ हविषामिन्द्रमेव यजन्तीति । एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात् । एतैर्हविर्भिरभिषज्यꣳस्तस्मादिति" [४] । धानादिवाक्यवत् पुरोडाशवाक्यं व्याख्येयम् । यद्यपि धानादयः न पुरोडाशाः, तथापि पुरोडाशसाहचर्य्याच्छत्रिन्यायेन पुरोडाशा इति व्यवहारः । यथैकस्मिन्नेव छत्रिणि मत्यपि छत्रिणो गच्छन्तीति सर्व्वेषु छत्रिव्यवहारः, तद्वत् ॥

इत्येकादशोऽनुवाकः ॥ ११ ॥

अथ द्वादशोऽनुवाकः ।

एकादशे सवनीयपुरोडाशाः प्रपञ्चिताः । अथ द्वादशे सप्तछन्दांसि प्रपञ्च्यन्ते । तत्रादौ आयन्तीय-वारवन्तीयनाम-